

Harul Meu îți este de ajuns

Harul Meu îți este de ajuns

„După ce veți suferi puțin timp, El Însuși vă va desăvârși”(1 Petru 5.10)

Problema suferinței a frământat omenirea de când a intrat păcatul în lume. Din cauza păcatului, credincioșii și necredincioșii deopotrivă trebuie să înfrunte paguba, lipsa, falimentul, eșecul, durerea, necazul, respingerea, persecuția, boala și moartea. Indiferent de cât de mult încercăm s-o evităm sau s-o negăm, mai devreme sau mai târziu toți vom suferi, pentru că suferința este o parte reală din viața fiecăruia. Uneori întrebăm: „De ce eu?” întotdeauna suntem constrânși să întrebăm: „Cum aș putea scăpa de ea?” Dar poate mai bine ar fi să întrebăm: „Ce atitudine trebuie să avem față de ea?”

În prima sa epistolă, Petru privește suferința noastră în perspectivă: „aceleași suferințe se împlinesc și în frățietatea voastră care este în lume” (1 Pet. 5.9). Dar apoi el ne încurajează cu această rugăciune: „Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria Lui eternă în Hristos Isus, după ce veți suferi puțin timp, El Însuși vă va desăvârși, vă va așeza, vă va întări și vă va face neclintiți” (1 Petru 5.10). Nu putem evita suferința, este adevărat; dar este bine să știm că nu suntem singuri în ea. Și mai bine este să știm că suferința noastră va dura numai „puțin timp” și că „Dumnezeul oricărui har” o folosește pentru a ne desăvârși, a ne așeza, a ne întări și a ne face neclintiți. El are grijă de noi prin harul Său și este bine să ne amintească două lucruri despre harul Său:

- întâi, că dacă ne apropiem „cu îndrăzneală de tronul harului”, vom găsi „har pentru ajutor la timpul potrivit” (Evrei 4.16);

- și al doilea, că El Însuși a spus: „Harul Meu îți este de ajuns; pentru că puterea Mea se desăvârșește în slăbiciune” (2 Cor. 12.9).

Dacă suferința este de neevitat, este foarte încurajator să știm că Dumnezeu o folosește pentru a ne desăvârși și că în El avem resursa necesară pentru a o îndura.

Poate, într-adevăr, suferința să ne facă mai puternici? După părerea lui Pavel, răspunsul este un „da” absolut. În 2 Corinteni 12 el enumera câteva din suferințele sale: detenții, biciuiri, lapidări, naufragii, amenințări, foamete, sete, pericole, oboseală, trudă, vegheri și o infirmitate cronică pe care el o numește „țepuș pentru carne”. Se plânge el căutând milă sau se laudă el cu cât de mult poate să îndure? Dimpotrivă, el ne încurajează să privim durerea, încercările și suferința dintr-o perspectivă divină, nicidecum omenească. Acest lucru reiese evident din cuvintele sale de încheiere: „De aceea, am plăcere în slăbiciuni, în insulte, în nevoi, în persecuții, în strâmtorări, pentru Hristos; deoarece, când sunt slab, atunci sunt puternic” (2 Cor. 12.10).

Când suferim dureri fizice, toți am vrea să mergem la culcare până va trece durerea, dar scriitorul epistolei către Evrei ne încurajează să venim mai degrabă la tronul harului cu îndrăzneală, „ca să primim îndurare și să găsim har, pentru ajutor la timpul potrivit”.

Acolo vom găsi un Domn iubitor, care ne va spune: „Harul Meu îți este de ajuns”. El ne dă putere să mergem mai departe.

Pavel spune: „vouă vi s-a dat har, cu privire la Hristos, nu numai să credeți în El, ci să și suferiți pentru El, având aceeași luptă pe care ați văzut-o în mine” (Filip. 1.29-30). A învăța această lecție a suferinței înseamnă a învăța despre Acela care ne va ajuta cu adevărat să trăim deasupra împrejurărilor și a realiza că Dumnezeu urmărește un scop atunci când îngăduie suferința în viața noastră. Când suferim pentru El, suntem aduși mai aproape de sursa noastră de putere.